

JUSTITSMINISTERIET

Politi- og Strafferetsafdelingen

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 18. april 2016
Kontor: Sikkerhedskontoret
Sagsbeh: Niels Dam Dingsøe Peter-
sen
Sagsnr.: 2016-0030-4333
Dok.: 1915904

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 422 (Alm. del), som Folketin-
gets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 21. marts 2016.
Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Pernille Skipper (EL).

Søren Pind

/

Lars Solskov Lind

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 422 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg:

”Vil ministeren, under henvisning til svar på REU alm. del - spørgsmål 325, redegøre for, hvordan implementeringen af den tidligere sessionslogning betød, at ”udbydere havde implementeret logningsbekendtgørelsens regler om sessionslogning på en måde, som bedre understøttede politiets ønsker om at kunne identificere kommunikation fra en bestemt slutbruger, og i disse tilfælde kunne politiet bruge informationen efterforskningsmæssigt?””

Svar:

Justitsministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet indhentet en udtalelse fra Rigspolitiet, der har oplyst følgende:

”Rigspolitiet skal indledningsvis henvise til Justitsministeriets tidligere besvarelse af 18. marts 2016 af spørgsmål nr. 325 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg, hvoraf det fremgår, at mange udbydere havde implementeret de nu ophævede bestemmelser om logning af internettrafik således, at de gemte data ikke kunne identificere datatrafikken for én bestemt slutbruger. Logningen blev for disse udbyderes vedkommende reelt gennemført som stikprøver, og det var således helt tilfældigt, om de loggede data indeholdt oplysninger vedrørende en bestemt slutbruger, som var af interesse for politiet.

Hvis der ikke var logget nogen oplysninger om en mistænkt, kunne det betyde, at den pågældende ikke havde haft nogen kommunikation. Men det kunne også betyde, at der – fordi der alene var tale om stikprøver – ved et tilfælde ikke var blevet logget nogen oplysninger om kommunikationen.

Nogle udbydere havde imidlertid implementeret logningsbekendtgørelsens regler om sessionslogning på en sådan måde, at det var muligt at identificere hver enkelt slutbrugers internettrafik, hvilket gav politiet mulighed for både at af- eller bekræfte, om en IP-adresse havde haft kommunikation med en for efterforskningen interessant IP-adresse, og i givet fald på hvilke tidspunkter. Denne implementering understøttede dermed politiets ønsker om at kunne identificere kommunikation fra en bestemt slutbruger.”